

Załącznik Nr 8
do Uchwały Nr XXIX/172/2010
Rady Gminy Kołbiel
z dnia 05 marca 2010 r.

Plan Odnowy miejscowości Sufczyn Gmina Kołbiel na lata 2010-2017

Spis Treści

I.	Podstawa prawna przyjęcia „ Planu Odnowy Miejscowości Sufczyn”.....	3
II.	Zarys historii miejscowości Sufczyn	4
III.	Charakterystyka miejscowości.....	7
IV.	Inwentaryzacja zasobów służąca ujęciu stanu rzeczywistemu.....	8
V.	Analiza SWOT.....	15
VI.	Zadania planowane do realizacji w perspektywie 7 lat.....	18
VII.	Podsumowanie	20

I . Podstawa prawna przyjęcia „ Planu Odnowy Miejscowości Sufczyn”

„Plan Odnowy Miejscowości Sufczyn” został opracowany w oparciu o rozwiązania wypracowane w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 oraz zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Przedmiotem „Planu Odnowy Miejscowości Sufczyn ” jest stworzenie długofalowej strategii rozwoju miejscowości i wskazanie działań, które wpłyną na poprawę jakości życia na wsi oraz przyczynią się do zaspokojenia podstawowych potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi.

Celem opracowanego „Planu Odnowy Miejscowości Sufczyn” jest:

- podniesienie standardu życia i pracy na wsi,
- zaspokojenie podstawowych potrzeb społecznych i kulturalnych,
- budowa infrastruktury,
- podniesienie atrakcyjności turystycznej,
- określenie kierunku rozwoju miejscowości.

Ponieważ zakłada się logiczną konsekwencję konstrukcji Planu Rozwoju Miejscowości w ścisłej korelacji z Planem Rozwoju Lokalnego gminy, strategią rozwoju województwa i kierunkiem zagospodarowania przestrzennego, dokument ten powinien mieć charakter małej strategii rozwoju miejscowości. Wskazane jest aby w szczególności obejmował analizy zasobów sołectwa, porównania korzystnych i niekorzystnych cech wewnętrznych wsi oraz potencjalnych szans i zagrożeń występujących w otoczeniu, które mogą warunkować przyszłość sołectwa i jego mieszkańców, wizji rozwoju wsi wraz z jej priorytetami i projektami rozwojowymi wraz z elementami montażu finansowego projektów do realizacji. Wymaga to ścisłej współpracy pomiędzy sołectwem i urzędem gminy oraz spójności planów. Dokument ma służyć pełnemu wykorzystaniu istniejącego potencjału i szans rozwojowych, w tym dostępu do środków unijnych i funduszy rządowych.

II. Zarys historyczny miejscowości Sufczyn

(Tekst pochodzi z książki autorstwa Leszek Zugaj , Adam Budyta „ Małe Ojczyzny. Historia Gminy Kołbiel”)

W 1408 roku w „Księdze Ziemi Czerskiej” wymienia się rycerza Alberta (Albertus) z Szuchczina. Albert z Sufczyna podpisywał wraz z innymi rycerzami z Rudy i Siennicy, różne dokumenty w grodzie czerskim. W tym samym roku wymienia się też wraz z Piotrem z Falenicy, Piotra z Suszczina. Ten sam Piotr z Sufczyna wspomniany jest też w 1411 roku. Są to pierwsze wzmianki o istnieniu tej miejscowości. Nazwę wsi zapisywano wtedy jako Szuchcin lub Suszczin, a pochodzi ona od dawnej nazwy osobowej „Suchta”. Jeszcze w 1576 roku w spisie podatkowym wymienia się tą miejscowość jako Suszczyn. Współczesna nazwa pojawiła się dopiero w XVIII wieku. W tym samym czasie co Albert i Piotr z Sufczyna żył również Mikołaj z Sufczyna, który znany jest z tego, że wraz z dziedzicami Kołbieli wybudował na początku XV wieku kościół w Kołbieli. Sufczyn był prywatną wsią szlachecką, a rycerze z tej wsi zaczęli z czasem pisać się Sufczyńskimi z Sufczyna. Niestety niewiele o tym rodzie wiadomo. Kasper Niesiecki w swoim herbarzu informuje, że ród pochodził z lubelskiego i pieczętował się herbem Szeliga. Jednak wszystko wskazuje, że był to miejscowy ród szlachecki tworzący z czasem zaścianek szlachecki. Ród szybko się rozrastał i z czasem zabrakło ziemi w rodzinnej wsi. Sufczyńscy założyli więc w okolicach nowe osady: Głupiankę i Wolę Sufczyńską oraz Gadkę. Spis podatkowy z 1576 roku informuje, że dziedzicami Sufczyna byli: Mikołaj Sufczyński (Suszczyński), Marcin Sufczyński oraz Stanisław, Tomasz, Derśław i Jakub Sufczyńscy. Każdy z nich posiadał niewielkie kawałki ziemi, od ćwierci włóki do półtorej włóki. Po 1569 roku przed szlachtą polską otworzyły się perspektywy zdobycia ziemi, urzędów i tytułów na Ukrainie. Wielu ubogich szlachciców tam wyjechało. Stało się tak pewnie z Sufczyńskimi z Sufczyna, jednak nie wszyscy wyjechali. Niektórzy Sufczyńscy nadal mieszkali w ziemi czerskiej, dochodząc często do wysokich urzędów i majątków. Z 1591 roku pochodzi informacja o kupnie części Sufczyna, Głupianki i Woli Sufczyńskiej przez Adama Łychowskiego. Łychowscy byli mazowiecką szlachtą pochodzącą z okolic Warki. Łychowscy początkowo byli zapewne właścicielami części tych dóbr, ponieważ własność była tu bardzo rozdrobniona. Sufczyńscy zapewne nadal posiadali niewielkie kawałki ziemi w tej wsi. Adam Łychowski w 1620 roku sprzedał swoje części Sufczyna innej mazowieckiej rodzinie, Młockim herbu Prawdzic. Młoccy również długo nie dziedziczyli w tej wsi, ponieważ z 1647 roku pochodzi informacja, że dobra te kupił niejaki Marcjan Dłużewski herbu Pobóg. Dłużewscy także szybko sprzedali te dobra, a przejął je ród Magnuszewskich z Magnuszewa. Magnuszewscy posiadali herb Powoła, byli potomkami słynnego Powoły z Taczowa, jednego z największych rycerzy z czasów bitwy pod Grunwaldem. Magnuszewscy byli od dawna spokrewnieni z Sufczyńskimi. Sufczyńscy nadal posiadali jakieś drobne części tej wsi i zapewne Magnuszewscy weszli w posiadanie części wsi drogą posagu, a później zapewne wykupili innych właścicieli ziemi w Sufczynie. Dziedzicem wsi został Władysław Magnuszewski,

którego żoną była Katarzyna Sufczyńska. Pierwsze informacje o Władysławie Magnuszewskim pochodzą z 1676 roku, kiedy to „sądował się” z bratem o „ruchomości” po ojcu. Jednak żona Magnuszewskiego, Katarzyna Sufczyńska w 1671 roku sprzedała swoje części tych dóbr Remigianowi Łochowskiemu. Remigian Łochowski ożeniony z Anną Sufczyńską zapewne zdołał zebrać całość dóbr Sufczyn. Miał licznych synów: Jana, Piotra Dominika (zakonnik), Wojciecha, Ludwika i Kazimierza. Najstarszy z nich zrzekł się działu po ojcu, a pozostali bracia podzielili się w 1711 roku Sufczynem. Jednak już w latach 1718–1721 sprzedali razem te dobra Sufczyńskim. Tak więc Sufczyńscy, posiadając od końca XVI wieku skrawki ziemi, po kilkuset latach odzyskali swoją rodową wieś. Stało się tak dlatego, że Sufczyńscy z ubogiej szlachty stali się bogatą szlachtą dziedziczącą w wielu wsiach w Polsce. Właścicielem Sufczyna w tym czasie był zapewne Kazimierz Sufczyński, cześnik łukowski i kasztelan lubelski, zmarły w 1736 roku. Kazimierz Sufczyński pozostawił liczne potomstwo i własność w dobrach sufczyńskich znowu się rozdrobniła. Dopiero w końcu XVIII wieku całość dóbr zdołał zebrać Fabian Laskowski. Fabian Laskowski herbu Korab był ważną postacią w ziemi czerskiej. Był urzędnikiem w Siennicy, w 1796 roku został komornikiem garwolińskim, a w 1798 roku komornikiem czerskim. Zmarł po 1804 roku, ponieważ z tego właśnie roku pochodzi ostatnia wzmianka o nim. Miał nieznaną z imienia córkę, którą wydał za Pawła Piątkowskiego. Właśnie Piątkowski został kolejnym dziedzicem tych dóbr. Sam Sufczyn na początku XIX wieku był niewielką miejscowością. W 1827 roku naliczono tu 23 domy i 181 mieszkańców. Paweł Piątkowski po objęciu dóbr Sufczyn w 1826 roku rozpoczął energiczne prace nad budową swojej siedziby. Paweł Piątkowski był w okresie Królestwa Kongresowego osobą dość znaną. Od 1828 r. pełnił funkcję mecenasa przy Sądzie Najwyższej Instancji Królestwa Polskiego, a od 1842 r. obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu. Po śmierci Pawła Piątkowskiego w 1865 roku, dobra te przejął Marceł Piątkowski. W 1864 roku Sufczyn objęło uwłaszczenie ziemi chłopskiej i powstało tu 26 gospodarstw rolnych na 354 morgach ziemi. Nadal jednak istniały dobra ziemskie Sufczyn, które obejmowały folwarki: Sufczyn, Sokoły i Zielonki. W 1875 roku liczyły one 888 mórg ziemi. W folwarku Sufczyn był „las nieurządzony, pokłady torfu i wapienia, młyn wodny”. Na przełomie XIX i XX wieku dobra Sufczyn zostały rozparcelowane. Młyn wodny w Sokołach trafił w ręce rodziny Chmielewskich (dane z 1929 roku). Wieś Sufczyn w 1890 roku liczyła 227 mieszkańców. Natomiast w 1921 roku liczyła już 351 mieszkańców w 57 domach. W okresie międzywojennym, w tej wsi działał młyn wodny należący do niejakiego Zwolińskiego. Działał tu również sklep z artykułami ogrodniczymi – własność Szeliskich.

III. Charakterystyka miejscowości

Położenie

Miejscowość Sufczyn jest jedną z 28 miejscowości wyodrębnionych w podziale administracyjnym Gminy Kołbiel, w powiecie otwockim, sąsiaduje z miejscowościami Gadka, Wola Sufczyńska, Radachówka, Lubice.

Mapka Gminy Kołbiel

Powierzchnia

Gmina zajmuje powierzchnię 106 km kw. Powierzchnia miejscowości Sufczyn wynosi 6,64 km kw.

Liczba ludności

Statystyka ludności (dane z wydziału ewidencji ludności Urzędu Gminy Kołbiel)

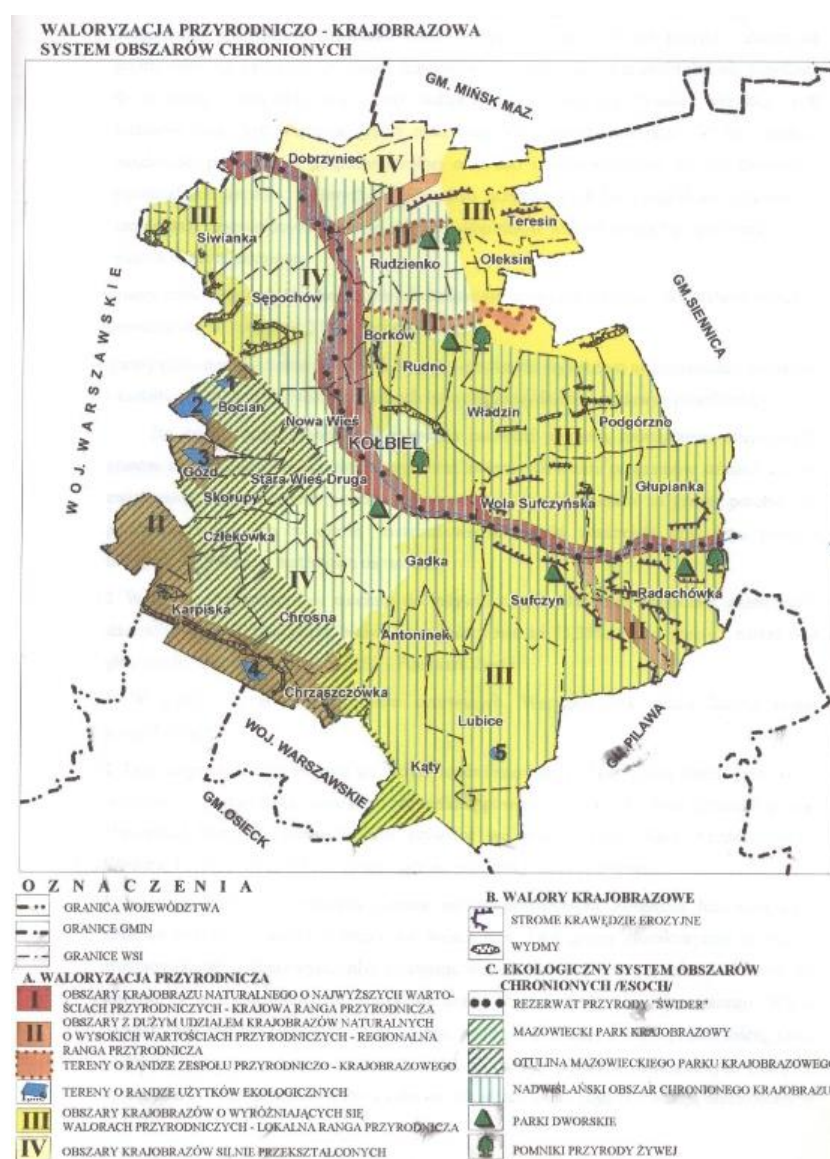
Liczba ludności w całej Gminie Kołbiel	Liczba ludności w miejscowości Sufczyn	Liczba kobiet w miejscowości Sufczyn	Liczba mężczyzn w miejscowości Sufczyn
7999	308	154	154

IV. Inwentaryzacja zasobów służąca ujęciu stanu rzeczywistego.

1. Środowisko przyrodnicze

Walory przyrodnicze, krajobrazowe i turystyczne.

Teren miejscowości Sufczyn w całości objęty został Nadwiślańskim Obszarem Chronionego Krajobrazu.

Najbardziej wartościowym elementem krajobrazu naturalnego w miejscowości Sufczyn jest dolina rzeki Świder z przyległymi łąkami. Dolina tej rzeki jest największym i jednocześnie najważniejszym korytarzem ekologicznym gm. Kołbiel. Dolina Świdra została objęta ochroną rezerwatowa w roku 1978. Rezerwat przyrody „Świder” utworzony

został celem zachowania naturalnego charakteru Świdra i jego dopływu Mieni. Rzeka Świder w wielu miejscach przypomina rzeki podgórskie, tworząc liczne zakola i przełomy z wodospadami. Utrzymując II klasę czystości wody Świder jest jedną już z nielicznych, najczystszych rzek Mazowsza. Chroniona wraz z przyległymi terenami jako rezerwat daje schronienie rzadkim gatunkom zwierząt, związanym ze środowiskiem wodnym, głównie ssakom wodnym i licznym gatunkom ryb. Jest to więc znakomite miejsce do kąpieli i połowu ryb. Na odcinku miejscowości Sufczyn koryto rzeki jest najszersze w Gminie Kołbiel. Wybudowana tu ruchoma zapora wodna umożliwia podnoszenie poziomu wody co potencjalnie można wykorzystać do rekreacji wodnej. Walory te są korzystne do rozwoju rekreacji oraz bazy relaksowej dla mieszkańców Warszawy.

Od roku 1995 uznano całą dolinę rzeki Świder za korytarz ekologiczny w Krajowej Sieci Ekologicznej - ECONET -PL. O największej - w skali Gminy randze przyrodniczej doliny Świdra decydują poniższe cechy:

- znaczna szerokość doliny,
- stosunkowo naturalny charakter terasy zalewowej,
- naturalny charakter koryta, wynikający z braku regulacji na przeważającej długości rzeki,
- lokalnie dobrze zachowane łąkowe lasy.

W dolinie Świdra dominują obszarowo pastwiska i łąki, stosunkowo słabo zadrzewione. Są to więc środowiska ziołoroślowo - trawiaste o charakterze otwartym, odznaczające się bogatą entomofauną oraz awifauną i stosunkowo dużą różnorodnością flory w porównaniu z otaczającymi polami uprawnymi.

Dolina Świdra od roku 2009 włączona została do sieci obszarów Natura 2000.

Dolina Strugi (nazwa używana przez mieszkańców), lewego dopływu rzeki Świder uznana została za obszar z dużym udziałem krajobrazów naturalnych o wysokich wartościach przyrodniczych i posiada regionalną rangę przyrodniczą w ramach Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych. Jednakże utworzony na strudze staw utracił walory przyrodnicze na skutek użytkowania rekreacyjnego oraz odcięcia od otaczających środowisk sztucznymi barierami (zabudowa letniskowa, grodzienia).

Powierzchni lasów w miejscowości Sufczyn wynosi około 200 ha. Lasy stanowią zwarty obszar w południowo wschodniej części wsi. Przylegający do przysiółków Sokoły, Wilcarz i sąsiedniej wsi Radachówka. Lasy te stanowią część dużego kompleksu leśnego jakim była historyczna puszcza Starogrodzka.

Wody.

Oś hydrograficzną terenu stanowi rzeka Świder wraz ze swoim lewobrzeżnym dopływem - Strugą (nazwa używana przez mieszkańców). Rzeki płyną meandrującymi, nieuregulowanymi korytami, atrakcyjnymi pod względem walorów i funkcji przyrodniczych.

Gleby.

Wieś posiada gleby o średniej i słabej wartości rolniczej należące do IV, V i VI klasy bonitacyjnej.

2. Środowisko kulturowe

Obiekty i zespoły zabytkowe.

Najcenniejszym zabytkiem zachowanym do dzisiaj w Sufczynie jest klasycystyczny dwór, zwany „Dudzianką”, zbudowany w 1827 r. na miejscu starszego dworku przez Pawła Piątkowskiego.

Dwór jest budowlą murowaną, parterową z użytkową, środkową częścią poddasza. Wzniesiono go na planie prostokąta z występami podtrzymującymi balkon, Dach jest czterospadowy kryty blachą. W II połowie XIX w. został gruntownie przebudowany przez Marcelego Piątkowskiego. W rękach prywatnych pozostawał do końca II wojny światowej. Po reformie rolnej użytkowany był przez szkołę podstawową. Kilkakrotnie wynajmowano go na plenery malarskie, na których bywał m.in. Szymon Kobyliński. Od 1992 r. mieściła się tutaj siedziba przedsiębiorstwa polonijno-zagranicznego „UNI-rod”. Obecnie, opuszczony, powoli popada w ruinę.

Dwór w Sufczynie

Zegar słoneczny w parku dworskim

Dookoła dworu zachował się park krajobrazowy o powierzchni 2 ha, w którym rosną wiekowe lipy (najstarsza ma ok. 300 lat), klony i platany. W alei podjazdowej zachował się zegar słoneczny z 1836 r. stojący na murowanym postumencie.

Niedaleko wjazdu do parku stoi niewielka zabytkowa figura Matki Boskiej z 1910 r.

Niedaleko dworu do Świdra uchodzi struga Sokoły, nad którą w XIX w. wznosiły się liczne młyny wodne, z których do dnia dzisiejszego zachował się młyn „Pęchery” z końca XVIII w. (znacznie przebudowany) i ruiny młyna „Sokoły” z zachowanymi elementami urządzeń mechanicznych. W tej wsi można też odnaleźć ruiny kuźni z początków XIX wieku. Kuźnia była w stylu klasycystycznym murowana parterowa. Dach był czterospadowy kryty gontem. We wsi zachowała się kapliczka z początków XX w .

W 2007 roku mieszkańcy Sufczyna poprzez ustawienie pomnika upamiętnili ofiary poległe podczas bombardowania ich wsi w lipcu 1944 r.

Tradycje i obrzędy.

Ziemia kołbielska słynie z bogatego folkloru: budownictwo (zanikające już drewniane chaty kryte strzechą, z dachem czterospadowym i glinianą podłogą), tkactwo, tradycyjne stroje, pieśni i tańce, gawędy regionalne, instrumenty muzyczne (ligawy i bekacze), sprzęty domowe.

Zachowywane zwyczaje wiązały się zarówno z obrzędami religijnymi, jak i tymi dotyczącymi „świeckiej” sfery życia.

Charakterystyczną cechą dla folkloru kołbielskiego jest również gwara.

Kołbielskie wycinanki zaistniały jako jedne z pierwszych w latach 60-tych XIX wieku. Wykorzystywano je do dekorowania wnętrz wiejskiej chaty, naklejano na ściany, obrazy, wokół okien. Charakterystyczna cecha to jednobarwność, kompozycja oparta na jednej osi symetrii, np.: drzewka, leluje, lalki, kogutki, lub na wielu, np.: wieloboki, gwiazdy, kółka i wycinanki rogowe.

Lalki z uniesionymi ku górze rękoma zakończonymi parą kogutów są typowe dla regionu Kołbielskiego. Motyw ten został wykorzystany w projekcie Pawilonu Polskiego na wystawę światową EXPO 2010.

Godne uwagi jest tkactwo. Typowe tkaniny kołbielskie to kilimy w paski oraz tzw. kółka.

3. Obiekty i tereny.

Na terenie miejscowości nie ma zlokalizowanych obiektów użyteczności publicznej.

Obiekty na terenie wsi - miejsca spotkań, sportu i rekreacji.

- remiza OSP,
- boisko .

W Sufczyńce działają dwa sklepy wielobranżowy prowadzony przez Gminną Spółdzielnię „S.Ch.”, drugi prowadzony przez osobę prywatną .

4. Gospodarka.

Na terenie Sufczyńca zarejestrowanych jest 12 działalności gospodarczych są to m.in. sklepy wielobranżowe , stolarstwo , usługi budowlane , usługi transportowe .

Na terenie wsi działa ostatni już w Gminie Kołbiel punkt skupu mleka, do którego dostarczają surowiec rolnicy z Sufczyńca i sąsiednich wsi.

5. Infrastruktura społeczna

Związki, stowarzyszenia, organizacje, kluby, grupy nieformalne.

We wsi działa **Stowarzyszenie na rzecz rozwoju wsi Sufczyn i okolic**

Prezesem Stowarzyszenia jest Pani Aneta Bartnicka, polonistka, radna powiatowa.

Celem Stowarzyszenia jest działalność publiczna na rzecz poprawy warunków życia społeczności wsi Sufczyn i okolic oraz rozwoju, w szczególności poprzez wykonywanie zadań w zakresie:

- 1) pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych osób i rodzin;
- 2) działalności charytatywnej;
- 3) podtrzymywania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej;
- 4) ochrony i promocji zdrowia oraz kultury fizycznej;
- 5) działania na rzecz osób niepełnosprawnych;
- 6) promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy;
- 7) działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości oraz infrastruktury lokalnej;
- 8) działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych oraz wyrównywania poziomu życia w stosunku do społeczności miejskich;
- 9) nauki, edukacji, oświaty i wychowania;
- 10) kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji;
- 11) upowszechniania sportu i turystyki;
- 12) ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego;
- 13) porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz przeciwdziałania patologiom społecznym;
- 14) upowszechniania i ochrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji;
- 15) upowszechniania i ochrony praw konsumentów;
- 16) działań na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami;
- 17) promocji i organizacji wolontariatu;

18) upowszechniania i rozwijania kultury regionalnej.

Najstarszą organizacją działającą w Sufczynie jest **Ochotnicza Straż Pożarna**. Początki organizowania się OSP w Sufczynie datują się na rok 1927. Twórcami i założycielami jednostki w roku 1928 byli następujący drухowie: Maśniak Andrzej, Trybuch Franciszek, Żegliński Jan, Trybuch Piotr , Stolarski Zygmunt, Kurdej Jan, Żegliński Tomasz, Mazek Piotr , Żegliński Feliks.

Dzięki ofiarności społeczności wsi i ogromnemu zaangażowaniu członków OSP wybudowano strażnicę, zakupiono sprzęt bojowy, w tym beczkowóz, pompę ręczną, umundurowanie, hełmy, topory. Jeszcze przed wybuchem II wojny światowej jednostka posiadała samochód bojowy i motopompę spalinową. Zbieranie środków na sprzęt bojowy mogłoby wydawać się wręcz nieprawdopodobne w dzisiejszych czasach, gdyż w dokumentach, jakie się zachowały, można przeczytać np., że darowizną były 2 jajka, czy też 1 kg zboża. Nieobecność na zbiórkach karana była zaś grzywną w wysokości 12 zł. Obecnie Prezesem OSP Sufczyn jest Leon Koblak , Naczelnikiem OSP Sufczyn jest Piotr Rybka. OSP Sufczyn liczy 39 członków zwyczajnych i 2 honorowych. Dysponują oni samochodem marki Żuk A 15.

Od kilku lat na terenie Gminy Kołbiel działa nieformalna grupa **Kobielska Liga Wiosek**, która organizuje rozgrywki piłki nożnej pomiędzy drużynami z każdej wsi . W miejscowości Sufczyn również działa drużyna biorąca udział w rozgrywkach.

6. Infrastruktura techniczna.

Gospodarka wodno – ściekowa.

Miejscowość Sufczyn jest w 100 % zwodociągowana . W przyszłości planuje się budowę kanalizacji sanitarnej .

Drogi.

W miejscowości Sufczyn znajdują się dwie drogi powiatowe : nr 2739W o długości 1,4 km utwardzona oraz nr 2741W o długości 375 m . Dróg gminnych jest około 22 km .

Na terenie działa komunikacja autobusowa PKS Mińsk Mazowiecki.

Zaopatrzenie w gaz.

Miejscowość jest w całości zgazyfikowana.

Gospodarka odpadami.

Na terenie Sufczyna , jak i na terenie całej Gminy , funkcjonuje workowy system selektywnej zbiórki „u źródła”. Mieszkańcy segregują odpady na 5 grup: szkło, makulatura, tworzywa sztuczne, metale, odpady zmieszane (tzw. balastowe). Usługi związane ze zbiórką odpadów komunalnych od mieszkańców gminy Kołbiel świadczy Przedsiębiorstw Usługowo-Handlowe EKO-SAM BIS, Halinów, ul. Bema 84, na podstawie umowy zawartej z Urzędem Gminy. Mieszkańcy nie zawierają umów indywidualnie. Selektywną zbiórką odpadów komunalnych objęte są wszystkie gospodarstwa z terenu gminy. Zbiórka odpadów wielkogabarytowych prowadzona jest dwa razy w roku (wiosną i jesienią). Odpady niebezpieczne powstające w gospodarstwach indywidualnych odbierane są przez przedsiębiorstwo wywozowe i przekazywane do unieszkodliwienia. Dotyczy to jednak niewielkich ich ilości. Nie funkcjonuje zorganizowany system zbiórki tego typu odpadów.

Sieć energetyczna.

Wieś Sufczyn jest w 100% zelektryfikowana. Dystrybucją energii elektrycznej zajmuje się PGE Dystrybucja Warszawa- Teren . Jednostką organizacyjną skupiającą w swoich strukturach działalność związaną z zakupem i sprzedażą energii elektrycznej oraz obsługą klientów jest Rejon Energetyczny Mińsk Mazowiecki , ul. Warszawka 218 .

V. Analiza SWOT – ocena mocnych i słabych stron miejscowości.

Analiza SWOT jest jedną z podstawowych metod analizy strategicznej, może być także wykorzystywana w działalności doradczej jako technika diagnozy organizacji. W praktyce należy sklasyfikować wszystkie czynniki mające wpływ na bieżącą i przyszłą pozycję organizacji. Istnieją dwa kryteria klasyfikacji: zewnętrzne w stosunku do organizacji i mające charakter uwarunkowań wewnętrznych oraz wywierające wpływ negatywny lub pozytywny na organizację. Ze skrzyżowania tych dwóch podziałów powstają 4 kategorie analizy SWOT.

Przeprowadzając analizę trzeba dokonać diagnozy – określić silne i słabe strony firmy oraz prognozy – opisać szanse i zagrożenia.

- **MOCNE STRONY** (czynniki wewnętrznie pozytywne) – atuty to walory organizacji, które w sposób pozytywny wyróżniają ją w otoczeniu i spośród konkurencji.
- **SŁABE STRONY** (wewnętrzne negatywne) – są konsekwencją ograniczeń zasobów i niedostatecznych kwalifikacji
- **SZANSE** (zewnętrznie pozytywne) – to zjawiska i tendencje w otoczeniu, które odpowiednio wykorzystane staną się impulsem do rozwoju oraz osłabią zagrożenia.
- **ZAGROŻENIA** (zewnętrzne negatywne) – to wszystkie czynniki zewnętrzne, które postrzegamy, jako bariery dla rozwoju firmy, utrudnienia, dodatkowe koszty działania.

W efekcie analizy otrzymujemy cztery listy: silnych stron (które należy wzmacniać), słabych stron (które trzeba niwelować), szans (które należy wykorzystywać), oraz zagrożeń (których należy unikać).

MOCNE STRONY

- bliskość Warszawy,
- czyste powietrze,
- dobra komunikacja,
- dobre warunki klimatyczne i glebowe do rozwoju rolnictwa,
- duże walory krajobrazowe i przyrodnicze,
- dobrze rozwinięta sieć gazowa, elektryczna, telekomunikacyjna,

- relatywnie tanie tereny budowlane,
- dobrze rozwinięta sieć dróg, dogodne połączenia komunikacyjne,
- zasoby siły roboczej,
- aktywność społeczności lokalnej oraz jej zdolność do angażowania się w rozwój miejscowości

SŁABE STRONY

- niedoinwestowanie infrastrukturalne,
- brak kanalizacji,
- zły stan technicznych niektórych dróg lokalnych,
- rozdrobnienie gospodarstw rolnych,
- bezrobocie,
- nieopłacalna produkcja rolna,
- brak placówek kulturalnych,
- słabe zaplecze rekreacyjno – sportowe umożliwiające aktywne spędzanie wolnego czasu przez dzieci i młodzież

SZANSE

- integracja Polski z Unią Europejską – większy rynek pracy,
- programy pomocowe UE,
- Program Rozwoju Obszarów Wiejskich,
- dopłaty bezpośrednie dla rolnictwa
- zainteresowanie ze strony inwestorów,

ZAGROŻENIA

- brak sprawnego systemu finansowania działalności gospodarczej,
- źle wprowadzane reformy społeczne (eksperymentowanie na społeczeństwie),
- przywiązanie do tradycyjnych form gospodarowania na wsi.

CELE STRATEGICZNE

Wszelkie podejmowane przez społeczność miejscowości Sufczyn inicjatywy mają na celu taki rozwój wsi, aby w 2017 roku była ona miejscem współpracy społeczności lokalnej, godnego życia, odpoczynku i rekreacji, atrakcyjnym dla turystów, przy wykorzystaniu wszystkich swoich walorów i potencjału.

Aby wizja osiągnięcia takiego stanu była możliwa do zrealizowania określono ogólne **cele strategiczne**.

Są to:

- 1/ poprawa jakości życia na wsi**
- 2/ poprawa stanu infrastruktury drogowej**
- 3/ budowa kanalizacji wsi , budowa przydomowych oczyszczalni ścieków**
- 4/ zwiększenie stopnia zaangażowania mieszkańców w sprawy wsi**
- 5/ wzrost integracji społecznej**
- 6/ wzrost zainteresowania turystyką na wsi, rozwój agroturystyki, poprawa atrakcyjności wsi pod względem turystycznym**
- 7/ poprawa wizerunku i estetyki miejscowości**
- 8/ poprawa stopnia bezpieczeństwa na wsi**
- 9/ przeciwdziałanie patologiom społecznym**
- 10/ kultywowanie tradycji społeczności lokalnych - kultywowanie kultury kołbielskiej**

VI. Zadania planowane do realizacji w perspektywie 7 lat

Do zadań priorytetowych, przewidzianych do realizacji w pierwszej kolejności, należą:

Zadanie nr 1/ Remont , budowa dróg w Sufczynie

Cel strategiczny nr 1,2,7,8

Przeznaczenie: Mieszkańcy Sufczyna od lat walczą o budowę dróg umożliwiającą normalną, bezpieczną dla użytkowników dróg i samochodów komunikację z centrum gminy. Finansowanie: środki gminne, RPO

Zadanie nr 2/ Budowa chodników przy drogach

Cel strategiczny nr 1,7,8

Przeznaczenie: Mieszkańcy Sufczyna starają się o budowę chodników przy ulicach co umożliwiłoby normalne i bezpieczne poruszanie się pieszych.

Finansowanie: środki gminne, RPO, PROW

Zadanie nr 3/ Modernizacja oświetlenie

Cel strategiczny nr 1,2,7,8

Przeznaczenie: Dobudowa oświetlenia w Sufczynie , modernizacja starych lamp . Bardzo ważnym elementem wydaje się oświetlenie skrzyżowań, ostrych zakrętów co stworzy bezpieczeństwo i komfort osobom pieszym oraz poruszającym się na rowerach.

Finansowanie: środki gminne

Zadanie nr 4/ Budowa kanalizacji w miejscowości Sufczyn

Cel strategiczny nr 1,3

Przeznaczenie: Ważnym punktem w programie rozwoju Sufczyn jest budowa kanalizacji sanitarnej .

Finansowanie: środki gminne , WFOŚIGW , RPO WM

Zadanie nr 5/ Budowa terenu sportowo –rekreacyjnego w Sufczynie

Cel strategiczny nr 1,5,7

Przeznaczenie: Punktem w programie rozwoju Sufczyzna jest budowa terenu rekreacyjno-sportowego. Plac będzie miejscem organizacji czasu wolnego dla dzieci. Ma on ich zintegrować i wykształcić pozytywne postawy społeczne.

Finansowanie: środki gminne i PROW

Zadanie nr 6/ Kultywowanie tradycji społeczności lokalnych , kultywowanie kultury kołbielskiej

Cel strategiczny nr 1,4,5

Przeznaczenie: Organizowanie imprez promujących kulturę kołbielską , walory rekreacyjno – wypoczynkowe wsi i jej otoczenia oraz organizacja imprez integrujących mieszkańców wsi i całej gminy. Utworzenie muzeum .

Finansowanie: wolontariat mieszkańców, środki gminne, PROW, inne środki

Zadanie nr 7/Przeciwdziałanie patologiom społecznym

Cel strategiczny nr 9

Przeznaczenie : Budowa świetlic środowiskowych dla dzieci z rodzin ubogich oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym, organizacja koloni letnich dla dzieci

Finansowanie : środki gminne , PROW

Zadanie nr 8/ Dopuszaenie Ochotniczych Straży Pożarnych

Cel strategiczny nr 1,4,8

Przeznaczenie : Dopuszaenie jednostek ochotniczych straży pożarnych , remonty strażnic , organizacja szkoleń , wyposażanie strażnic

Finansowanie : środki gminne , PROW

Pozostałe zadania do realizacji w latach 2015-2017

Do pozostałych konkretnych zadań, które należy zrealizować w przedziale czasu 2015-2017 r. należą:

Zadanie nr 9/ Budowa ścieżki edukacyjno - przyrodniczej.

Zadanie nr 10/ Budowa odcinka ścieżki rowerowej

VII. PODSUMOWANIE

Plan Odnowy Miejscowości Sufczyn na lata 2010 – 2017, jest planem otwartym, który będzie mógł być aktualizowany w zależności od potrzeb, uwarunkowań finansowych i od uruchamiania dostępu do Funduszy Unijnych.

Opracowany Plan Odnowy Miejscowości Sufczyn zakłada w przeciągu 8 najbliższych lat realizację kilku zadań, które przewidują wzrost znaczenia wsi jako lokalnego ośrodka rozwoju kultury, unowocześnienie infrastruktury i podniesienie standardu życia ludności. Realizacja Planu Odnowy Miejscowości ma także służyć pobudzeniu aktywności lokalnej, większemu zaangażowaniu w sprawy wsi, zagospodarowaniu wolnego czasu dzieci i młodzieży oraz budowaniu tożsamości lokalnej.